

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1350/2020
20.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Весне Поповић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Петар Тодоровић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање, са седиштем у Крагујевцу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 6344/18 од 27.08.2019. године, у седници већа одржаној 20.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 6344/18 од 27.08.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 6344/18 од 27.08.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 6344/18 од 27.08.2019. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П 15468/16 од 22.05.2018. године, којом је ставом првим изреке одбијен, као неоснован, тужбени захтев да се обавезе тужена да тужили, на име мање исплаћене новчане накнаде за време незапослености, исплати за месец новембар и децембар 2013. године укупан износ од 1.337,56 динара односно одређене месечне износе, са законском затезном каматом и ставом другим изреке одлучено да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле као о изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом одбијен је захтев тужиле за накнаду штете у виду исплате разлике између припадајуће и исплаћене новчане накнаде за случај незапослености, јер тужила није доказала да јој је накнада исплаћена у мањем

износу од оног који јој по закону припада. Тужена је извршила обрачун накнаде за случај незапослености по бруто принципу, за месец за који се врши исплата и накнаду у потпуности исплатила, због чега тужиља није претрпела штету коју би тужена била у обавези да јој накнади.

Из наведеног разлога, по оцени Врховног касационог суда не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса, у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе нити постоји потреба новог тумачења права, па је применом члана 404. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5.ЗПП, у вези члана 479. став 6. ЗПП Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 17.10.2018. године, у којој је као вредност предмета спора означен износ од 9.186,03 динара. Поднеском од 22.05.2018. године тужбени захтев је смањен на износ од 1.337,56 динара, о којем је одлучено првостепеном пресудом донетом 22.05.2018. године. Другостепена пресуда донета је 27.08.2019. године.

У конкретном случају ради о спору мале вредности у коме вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по срењем курсу НБС на да подношења тужбе, због чега ревизија тужиље није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа –судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић